

E/F Amaliegade 11

Amaliegade 11, 11A, 11B og 11C
1256 København K
Matrikel nr. 154, Sankt Annæ Øster Kvarter

CVR-nr. 31 45 87 49

OM EJENDOMMEN

November 2025

Udarbejdet af bestyrelsen for Ejerforeningen Amaliegade 11

Indholdsfortegnelse

Bygning: Amaliegade 11.....	3
BBR-oplysninger.....	3
SAVE-undersøgelse Aktuel status: Aktiv Objekt: Etagehus.....	3
Vurdering.....	3
Bevaringsmæssig værdi: 1.....	3
Fredningsundersøgelse.....	3
Bygning: Amaliegade 11A.....	4
BBR-oplysninger.....	4
Bygning: Amaliegade 11B.....	4
BBR-oplysninger.....	4
Bygning: Amaliegade 11C.....	4
BBR-oplysninger.....	4
Bygningernes historie.....	5
Bygningerne.....	5
Beskrivelse.....	5
Miljømæssig værdi.....	7
Kulturhistorisk værdi.....	7
Arkitektonisk værdi.....	7

Bygning: Amaliegade 11

Amaliegade 11, bygning 1, København

Amaliegade 11 ligger på Amaliegade 11 i Københavns Kommune. Bygningen er fredet og har en tinglyst bevaringsdeklaration.

BBR-oplysninger

BBR-nummer:	101-6000834-1
Bygningsnummer:	1
Ejendomsnummer:	6000834
Fredningsstatus:	Fredet
Opførelsesår:	1755
Ombygningsår:	1870
Antal etager:	4
Bebygget areal:	215
Totalt bygningsareal:	860
Tagdækning:	Fibercement herunder asbest
Ydervæg:	Mursten (tegl, kalksandsten, cementsten)
Matrikel og ejerlav:	154, Sankt Annæ Øster Kvarter, København

SAVE-undersøgelse

Aktuel status:	Aktiv
Objekt:	Etagehus
Antal bygninger:	1
Antal andre objekter:	0

Vurdering

Bevaringsmæssig værdi:	1
Registreringsdato:	21-06-1995

Fredningsundersøgelse

Aktuel status:	Aktiv
Fredningsstatus:	Fredet og tinglyst bevaringsdeklaration
Objekt:	Forhus med sidehus
Antal bygninger:	2
Antal andre objekter:	0

Bygning: Amaliegade 11A

Amaliegade 11A, bygning 1, København

BBR-oplysninger

BBR-nummer: 101-6000834-2

Fredningsstatus: Fredet

Opførelsesår: 1753

Bygning: Amaliegade 11B

Amaliegade 11B, bygning 1, København

BBR-oplysninger

BBR-nummer: 101-6000834-3

Fredningsstatus: Fredet

Opførelsesår: 1753

Bygning: Amaliegade 11C

Amaliegade 11C, bygning 1, København

BBR-oplysninger

BBR-nummer: 101-6000834-4

Fredningsstatus: Bevaringsværdi 4

Opførelsesår: 1870

Bygningerne

Amaliegade 11 blev opført i 1753-1755 for bødker Jan Hansen på en lang smal grund og bestod af et forhus med sidehus i tre etager med frontispice over tre fag og to fritliggende mellembygninger. I 1753 blev de to mellembygninger opført som de første og bagest på grunden var der anlagt en have. Forhuset blev opført i 1754-55 og facaden blev tegnet af Hofbygmester Niels Eigtved og var tilpasset de overordnede retningslinjer for facadeudformning som havde Eigtved udstukket ved planlægningen af hele Frederiksstaden. På opførelsestidspunktet var forhuset to etager højt med mezzaninetape. Frontispicen, der sad over de tre midterfag, blev fjernet mellem 1816 og i 1836-1858 flyttede Juveler- og Sølvvarefabrikant Vilhelm Christesen ind i første mellembygning med sin familie og sølvsmedje. I stueetagen indrettedes værksted og esse, mens første etage husede sølvvareværksted. I lejligheden på anden sal flyttede Vilhelm Christesen ind med sin egen familie. I tagetagen blev der indrettet et guldvareværksted. I 1874 købte Vilhelm Christesen hele ejendommen og flyttede med sin familie frem i lejligheden på første sal i forhuset. I denne forbindelse blev forhuset ombygget, hvorved tredje sal blev forhøjet til en fuld etage og en fjerde etage tilføjet, taget blev forhøjet så tagetagen kunne indrettes med en kvistlejlighed og fire domestikværelser. Endvidere blev det gamle sidehus revet ned og et nyt opført. Det nye sidehus rummede et ekstra værelse og fik indrettet luftklosetter og køkkener i alle lejligheder. I forhuset blev den gamle skorsten til køkkenernes åbne ildsteder ligeledes nedrevet. I mellemhusene blev køkkenerne moderniseret, og bygningerne fik indlagt vand- og gasledninger til alle lejemål. I mellemhusene blev de gamle skorstene bevaret, idet ildstederne stadig kunne anvendes i forbindelse med arbejdet i sølvværkstederne. Kælderen i forhuset blev gravet ud, så der kunne indrettes butik med en bagvedliggende lejlighed. Butikken blev oftest lejet ud som værtshus. Lejligheden på første etage i forhuset blev moderniseret i tidens stil, de tre stuer mod gaden blev indrettet til henholdsvis Herreværelse, salon og kabinet. I disse stuer blev det gamle træværk fra 1754 fornyet ved ådrebemaling og tilføjelse af bronzelister og bronzerede blomster i fyldingerne. I salonen blev træværket malet hvidt med forgyldte lister og væggene blev ligeledes inddelt i felter med forgyldte lister. Plankegulvene blev malet som parket. Stuen i smigfaget blev indrettet til spisestue. I nyere tid er flere af køkkenerne i sidehuset blevet flyttet frem i forhuset, så de ligger i direkte forbindelse med spisestuen i smigfaget. I mellembygningerne er alle etager ligeledes blevet indrettet til lejligheder.

Beskrivelse

Amaliegade 11 ligger i husrækken på vestsiden af Amaliegade. Bag forhuset strækker ejendommen sig ind på den lange smalle grund og omfatter to mellembygninger samt et baghus. Baghuset er ikke omfattet af fredningen. Bygningen rummer i dag privatejede lejligheder og huser tillige en restaurant i forhusets kælderetage. Amaliegade 11 er en fem fag bred og fire etager høj grundmuret

bygning, der står på en granitsokkel. Murværket er skuret og rødkalket og afsluttes øverst af en sparrenkopgesims. Bygningen bærer et skiferlagt mansardtag med fire buede kviste. Gadefacaden er inddelt vandret ved to profilerede kordongesimser af sandsten mellem stue- og første etage samt tredje- og fjerde etage. De tre midterste fag er let fremhævet gennem alle etager, mens vægfeltene i de to yderfag er prydet med ørelisener. Alle vinduer er af ældre traditionel type og har på nær kældervinduerne profilerede indramninger af sandsten. På underfacaden er murværket over soklen muret med refendfugninger. I det nordligste fag er der en buet portåbning med profileret sandstensindramning. Porten er tofløjet. Portåbningen krones af en sandstenskartouche. I portrummet er der adgang til forhusets trappeopgang og bagindgang til restauranten. På gårdsiden forbinder forhuset sig med det tofags sidehus i et smigfag. Her er murværket gulkalket og de ældre vinduer er malet grønne eller sorte. På denne side er taget af røde vingetegl og der er isat to kviste. En nyere kælderør fremstår hvidmalet. Fra portrummet fører en mindre trappe op til en repos. Her begynder hovedtrappen, der er placeret over portrummet mod gårdsiden. Hovedtrappen har ubrudte, ovale løb mellem hver etage, og håndlisten, der er af mahogni, er båret af drejede balustre. Den oprindelige lejlighedsplan er i store træk bevaret på alle etager, den er præget af tre repræsentative stuer mod gaden, samt mindre værelser og køkken/toilet mod gården. Gennem en stue i smigfaget kobler forhuset sig til sidehuset, der rummer en gennemgående gang med adgang til værelser, samt køkken og køkkentrappe. I både stuer og værelser er der bevaret stuk, fyldingsdøre og brystningspaneler. I enkelte lejligheder er der ligeledes bevaret ældre plankegulve. Første mellembygning er et otte fag bredt bindingsværkshus i tre etager med en fire fag bred gennemgående gavlkvist i tre etager. Bygningen er gulkalket over stok og sten og bærer et tag af røde vingetegl med en centralt placeret skorsten i tagryggen. På begge sider er der i nyere tid bygget to små tagterasser ind i tagfladerne. Under alle tagudhæng mødes taget og muren i en kraftigt profileret trægesims. Alle vinduer er af traditionel type udformet enten som korspostvinduer, som tofløjede vinduer med tre ruder eller som tofløjede småsprossede vinduer. Alle vinduer og træprofiler er hvidmalede. Underetagen mod forhuset er omsat i grundmur, hvor imod siden mod mellemgården endnu har bindingsværket bevaret i stueetagen. Her ligger fodremmen på en nyere støbt sokkel. Gennemkørslen ligger i bygningens 6. og 7. fag og fra portrummet er der indgang til bygningens trappeopgang i højre side, samt indgang til bygningens stuelejlighed. Her er bevaret en tofløjet portåbning samt en luge indtil et rum under trappeløbet. I tagfladerne er isat flere ældre og nyere tagvinduer og gavlen mod mellemgården er efter opførelsestidspunktet tillige blevet sammenbygget med nabohuset med en fuldmuret, pudset kvist. I det indre er lejlighederne præget af en ældre plan med hovedskillerum med stuer mod første baggård samt køkken, stue og værelse mod anden baggård. Bad og toilet er placeret midt i bygningen i forlængelse af en lille, centralt placeret fordelingsgang. I lejligheden på første sal er køkken og stue mod anden baggård slået sammen til ét rum og her er det store ildsted bevaret. I både stuer og værelser er der bevaret helpaneler, brystningspaneler, ældre fyldingsdøre med kraftigt profilerede gerichter samt ældre plankegulve. I trapperummet er en kopi af portens kartouche opsat. Anden mellembygning er ligeledes opført bindingsværk i to etager med brunmalet tømmer og rødkalkede tavler. Bygningen er otte fag bred mod mellemgården, ni fag bred mod den bageste gård og bærer et heltag af røde vingetegl med en stor skorsten ved tagryggen. På begge sider har bygningen en fem fag bred gavlkvist i to etager. Stueetagen er på begge sider omsat i grundmur. I gavlen mod anden baggård er en hejseluge samt bjælken til det gamle hejseværk bevaret. I tagfladen mod anden baggård er der isat flere ældre tagvinduer og på den modsatte side ses to kviste. Vinduerne er hvidmalede og fremstår enten som

dannebrogsvinduer med de nederste ruder underdelt af en tværsprosse eller som tofløjede vinduer med fire ruder. I stueetagen mod den bageste gård er der isat en nyere havedør, der kan skjules bag brunmalede revledøre. Gennemkørslen til den bageste gård ligger i bygningens nordligste fag og i portrummet er der opgang til de øvre etager samt separat indgang til stueetagens lejlighed. I det indre er lejlighederne præget af nyere installationer og overflader. Enkelte steder er der bevaret ældre fyldingsdøre og enkelte steder er bindingsværkets svære tømmer blevet frilagt.

Miljømæssig værdi

Den miljømæssige værdi for Amaliegade 11 knytter sig til bygningens beliggenhed på vestsiden af Amaliegade, hvor facadens mange bevarede rokokotræk er med til at fastholde det bevarede kulturmiljø i gade og bydel. Ligeledes er pigstensbelæggningerne i baggårdene sammen med det rige bindingsværk med til at bibeholde et autentisk miljø i gårdrummene.

Kulturhistorisk værdi

Den kulturhistoriske værdi ved Amaliegade 11 knytter sig i det ydre til det bevarede anlæg med for- og sidehus, mellembygninger og baghus, der står som et velbevaret eksempel på et prominent københavnsk borgerhus med underordnede bygninger fra 1700-tallet. I forhusets facade er der tillige bevaret flere træk af de overordnede retningslinjer, som [Niels Eigtved](#) udstak for facadeudformningen i Frederiksstaden: Portåbning, kartouche, lisener, indramninger og kordongesims i de to nederste etager er bevarede dele af den ældste facade. De senere tilføjede etager vidner om udviklingen i 1800-tallet, hvor der blev behov for et øget antal lejligheder i bygningen. En stor del af Frederikstadens første beboere var det højere borgerskab, hvilket i Amaliegade 11 afspejles i portåbningens kartouche, hvor afbildningen af et kar og en tønde henviser til bygherren Jan Hansen, der var bødker. Den kulturhistoriske værdi knytter sig også til mellembygningernes traditionelle bindingsværkskonstruktion, der dels viser mellembygningerne som regulære brugsbygninger og deres underordnede plads i forhold til det grundmurede forhus. De talrige ændringer i bindingsværk og murværk vidner om bygningernes skiftende funktioner gennem tiden. I det indre knytter den kulturhistoriske værdi sig til forhusets traditionelle lejlighedsplan med repræsentative stuer mod gaden og køkken og mindre værelser i sidehuset. I første mellemhus viser den fornemme senbarokke panelering og fyldingsdørene, at denne bygning rummede de fineste boliger indtil forhuset blev bygget året efter i 1754.

Arkitektonisk værdi

Den arkitektoniske værdi ved Amaliegade 11 knytter sig i det ydre til den elegante gadefacades opbygning, der gennem enkle arkitektoniske virkemidler har fået en let reliefvirkning gennem det fremhævede midterparti, refendfugningen og sidefagenes lisenindramninger. Facadens elegance bliver yderligere understreget af de profilerede indramninger omkring vinduer og portåbning. I mellembygningerne knytter den arkitektoniske værdi sig til de brede gavle, det kraftige og regelmæssige bindingsværk, de tæt satte vinduer og de store, stejle tagflader, der tilsammen giver bygningerne et solidt og vægtigt udtryk. I det indre knytter de arkitektoniske værdier i Amaliegade 11 sig til forhusets ovale trapperum, der med spinkle balustre og den enkle mahognihåndliste

understreger trappens luftige elegance. Forhusets fornemhed afspejles ligeledes i de repræsentative stuers udsmykning i form af panelering, fyldingsdøre, stukdekorationer samt de høje kakkelovne, der er dekoreret med relieffer og senklassicistiske kroner. I første mellemhus knytter de arkitektoniske værdier i det indre sig særligt til de senbarokke døre og helpaneler, der giver værelser og stuer et fornemt præg. Tilsammen danner de fredede bygninger i Amaliegade 11 en spændende arkitektonisk sammensætning, der viser samtidens parallelle strømninger af barok og rokoko.